

در مسیر توحید آرام آرام نظر به غیر خدا جای خود را به نظر به خداوند می‌دهد

شماره پرسش: ۹۱۱۴

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۳/۴/۶ ۰۵:۰۰:۰۰

متن پرسش

سلام استاد گرامی: بنده ۲۵ ساله پایه اولم، می‌خواهم کار فرهنگی کنم ولی خودم دارای محاسن اخلاقی نیستم و خودم می‌فهمم و همچنین خانواده، البته مردم بیرون مشکلات من را نمی‌دانند البته در خانه هم مشکل زیاد خرابی ندارم و مشکلم اینکه خنده رو نیستم و اکثرا پکرم بخاطر مسائلی. حال آیا صحیح است که مثلا وقتی جزء خوانی قرآن می‌کنیم توضیحاتی درباره آیات قرآن بدهم یا مثلا احکام بگم قبل از اذان و غیره؟ نکته دیگر اینکه قوه وهمیه من خیلی قوی است و نمی‌گذارد اخلاص داشته باشم حتی مثلا یک صفحه قرآن که بعد از نماز در مسجد بلند می‌خوانم این قوه این قدر افکار به ذهنم میاره که دیگه قرآنی که می‌خوانم نمی‌فهمم و کم می‌فهمم مثلا فکر میاد که خیلی دارم قشنگ می‌خوانم فکر می‌آید که ماشاءالله تجوید را رعایت می‌کنم. الان مردم پیش خودشون دارند مرا تحسین می‌کنند و ...و... با این شرایط چکار کنم (با توجه به کم صلاحیتیم و قوه واهمه ام؟)

ممنون

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: در مسیر توحید آرام آرام نظر به غیر خدا جای خود را به نظر به خداوند می‌دهد. سعی کنید نیت خود را در عمل خالص کنید حالا در بین راه نفس اماره خودنمایی می‌کند. کار را ترک نکنید به نفس اماره بی‌اعتنایی کنید. موفق باشید